

Sygn. akt *IV Ka 243/13*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym
w składzie:

Przewodnicząca: SSO Bożena Majgier-Strączyńska

Sędziowie: SO Agnieszka Bobrowska (spr.)

SO Magdalena Mikłaszewicz

Protokolant: Aneta Maziarek

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Janiny Rzepińskiej

po rozpoznaniu w dniu 8 kwietnia 2013 r.

sprawy **M. T.**

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gryfinie

z dnia 17 grudnia 2012 r. sygn. II K 521/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając wniesioną apelację
za oczywiście bezzasadną,

II. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt IV Ka 243/13

UZASADNIENIE

M. T. został prawomocnie skazany wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 30 lipca 2008r. w sprawie II K 143/08 za czyn popełniony w dniu 11 lutego 2008r., kwalifikowany z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,
2. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 18 stycznia 2011r. w sprawie II K 442/10 za czyn popełniony w nocy 3 czerwca 2010r., kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, za który na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierzono karę 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności, na poczet orzeczonej kary zaliczono okres zatrzymania od dnia 3 do 4 czerwca 2010r.,
3. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 8 marca 2011r. w sprawie II K 5/11 za dwa czyny: pierwszy popełniony w dniu 17 czerwca 2010r. kwalifikowany z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który orzeczono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, drugi popełniony w okresie od 17 lipca 2010r. do 18 lipca 2010r. kwalifikowany z art. 288 § 1 kk w zw. z art.

64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, za który orzeczono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 i 86 § 1 kk orzeczono karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności,

4. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 18 maja 2011r. w sprawie II K 92/11 za czyny popełnione: w nocy z 7 na 8 listopada 2010r. kwalifikowany z art.288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, w nocy z 10 na 11 listopada 2010r. kwalifikowany z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, w nocy z 27 na 28 listopada 2010r. kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, w nocy 11 grudnia 2010r. kwalifikowany z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, w nocy z 10 na 11 grudnia 2010r. kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, w nocy z 13 na 14 grudnia 2010r. kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, za które przy przyjęciu, iż stanowią dwa ciągi przestępstw na podstawie art. 288 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzono karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i art. 91 § 1 kk wymierzono karę 2 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 91 § 2 kk wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

5. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 22 listopada 2011r. w sprawie IIK 295/11 za czyn popełniony w dniu 5 lutego 2011r. kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, za który na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy, na poczet kary zaliczono okres zatrzymania w dniu 5 lutego 2011r.,

6. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 29 listopada 2011r. w sprawie II K 251/11 za czyn popełniony w dniu 30 listopada 2010r. kwalifikowany z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, za który wymierzono karę 1 miesiąca pozbawienia wolności, na poczet kary zaliczono okres zatrzymania w dniu 16 listopada 2010r.,

7. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 17 stycznia 2012r. w sprawie II K 387/11 za dwa czyny: pierwszy popełniony w nocy z 1 na 2 listopada 2010r., kwalifikowany z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk zw. z art. 64 § 2 kk, za który na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, drugi popełniony w nocy z 9 na 10 listopada 2010r., kwalifikowany z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk, za który na podstawie art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 i 86 § 1 kk orzeczono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

8. Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 9 maja 2012r. w sprawie II K 246/11 za czyn popełniony w nocy 8 marca 2011r. kwalifikowany z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, za który na podstawie art. 288 § 1 kk wymierzono karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem z dnia 17 grudnia 2012r. w sprawie II K 521/12 Sąd Rejonowy w Gryfinie:

I. na podstawie art. 85 kk, 86 § 1 kk połączył wymierzone skazanemu M. T. kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami

- Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 22 listopada 2011r. w sprawie II K 295/11,
- Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 9 maja 2012r. w sprawie II K 246/11

i wymierzył mu karę łączną pozbawienia wolności w rozmiarze 1 roku i 11 miesięcy;

II. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego co do wyroków:

- Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 30 lipca 2008r. w sprawie II K 143/08,
- Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 18 stycznia 2011r. w sprawie II K 442/10,
- Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 8 marca 2011r. w sprawie II K 5/11,
- Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 18 maja 2011r. w sprawie II K 92/11,

- Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 29 listopada 2011r. w sprawie II K 251/11,
- Sądu Rejonowego w Gryfinie z dnia 17 stycznia 2012r. w sprawie II K 387/11;

III. wskazał, że pozostałe rozstrzygnięcia połączonych wyroków pozostają bez zmian i podlegają odrębnemu wykonaniu;

IV. na podstawie art. 577 kpk na poczet kary łącznej zaliczył okres od 5 lutego 2011r. jako okres odbywania kary w sprawie II K 295/11;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku złożył skazany. W uzasadnieniu wskazał, że domagał się wydania wyroku łącznego z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji, ale Sąd Rejonowy tego nie uwzględnił podnosząc, że sprzeciwia się temu jego wielokrotna karalność i popełnianie przestępstw w warunkach recydywy. I choć skazany przyznał, że rozumie, iż musi ponieść za to karę, to jednak ponownie zwrócił się o wymierzenie mu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. U podstaw tego wniosku wskazał sytuację rodzinną, chęć rodziny, by opuścił już zakład karny, wpływ czasu wpływający na wiek poszczególnych członków rodziny, a także chęć niesienia pomocy niepełnosprawnemu bratankowi.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wywiedziona w niniejszej sprawie apelacja okazała się oczywiście bezzasadna.

Na wstępie należy zauważyć, że Sąd Rejonowy prawidłowo przyjął, że w niniejszej sprawie spełnione zostały warunki do orzeczenia kary łącznej obejmującej wyroki jednostkowe wskazane w punkcie I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, a więc w sprawach: II K 295/11 i II K 246/11 Sądu Rejonowego w Gryfinie. Oba objęte tymi wyrokami czyny zostały popełnione przed dniem 22 listopada 2011r., a więc datą wydania pierwszego wyroku skazującego co do tego zbiegu realnego. Kary pozbawienia wolności, orzeczone tymi wyrokami, w myśl przepisu art. 86 § 1 kk podlegały łączeniu.

I choć ta kwestia nie jest w apelacji podważana wprost, to godzi się także zauważyć, że Sąd Rejonowy nie mógł dokonać połączenia kar orzeczonych wskazanymi wyrokami z innymi skazaniami M. T. (w sprawach wymienionych w punkcie II części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku, co do których postępowanie o wydanie wyroku łącznego zostało umorzone), bowiem na przeszkodzie temu legły zasady łączenia kar w wyroku łącznym określone przepisami art. 569 kpk oraz art. 85 i n. kk. Warunki do wydania wyroku łącznego i orzeczenia kary łącznej (bądź kar łącznych) zachodzą bowiem wtedy, gdy różnymi wyrokami danej osobie wymierzono kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu za dwa lub więcej przestępstw popełnionych zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw. Przepis art. 85 kk stanowi, że w takiej sytuacji Sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Orzeczenie kary łącznej jest obowiązkiem Sądu w sytuacji spełnienia warunków określonych w powołanym przepisie, który nie przewiduje od nich żadnych odstępstw, tj. istnienia właściwej normatywnej relacji czasu popełnionych przestępstw do daty wydania pierwszego chronologicznie wyroku (podobnie: Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 lipca 2007r. w sprawie V KK 200/07, OSNwSK 2007/1/1726) i o połączeniu określonych kar decyduje konfiguracja dat wyroków i czas popełnienia objętych nimi przestępstw, nie zaś wola skazanego.

W niniejszej sprawie wszystkie zasady rządzące łączeniem kar Sąd Rejonowy respektował, co znalazło odzwierciedlenie w prawidłowym połączeniu kar orzeczonych w sprawach II K 295/11 i II K 246/11 i umorzeniem postępowania co do pozostałych spraw, obejmujących skazania za przestępstwa popełnione przed wydaniem wyroku w sprawie II K 295/11, nadto objęte już wyrokiem łącznym z dnia 17 maja 2012r. w sprawie II K 74/12 Sądu Rejonowego w Gryfinie.

Jeśli zaś chodzi o rozmiar orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności wskazać należy, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, co w realiach niniejszej sprawy oznacza, że dolną granicą kary łącznej pozbawienia wolności możliwej do orzeczenia wobec M. T. w ramach kary łącznej orzeczonej w punkcie I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku jest kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a górną – 2 lat pozbawienia wolności. Wymierzona przez Sąd Rejonowy kara łączna w rozmiarze 1 roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności nie razi nadmierną surowością, a przeciwnie: lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy trafnie dostrzegając okoliczności obciążające i łagodzące występujące w niniejszej sprawie prawidłowo karę łączną wyważył.

Zauważyć przy tym należy, że zasada pełnej absorpcji, której zastosowania przy łączeniu kar domaga się skarżący, stosowana jest jedynie wyjątkowo. W realiach niniejszej sprawy w sytuacji, gdy skazany był kilkakrotnie karany sądownie, również innymi wyrokami, które nie zostały z przyczyn formalnych objęte przedmiotową karą łączną, zastosowanie zasady pełnej absorpcji nie jest uzasadnione. Również związek przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami nie jest tego rodzaju, by uzasadniał dalsze łagodzenie kary łącznej, bo – choć oba czyny skierowane zostały przeciwko mieniu – to jednak wyczerpują ustawowe znamiona innych przestępstw. To zaś powoduje, że wymierzenie kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji lub blisko tej zasadzie albo dalsze zmniejszenie wymiaru tej kary – jest po prostu niezasadne z punktu widzenia celów, jakie kara ma osiągnąć.

Oczywiście izolacja w zakładzie karnym wiąże się z określonymi dolegliwościami, w tym z brakiem kontaktu z rodziną w nieograniczonym zakresie, ale jest li to tylko konsekwencja zachowania skazanego, z którą winien się liczyć popełniając kolejne przestępstwa.

Bez wpływu natomiast pozostają okoliczności, na które powołuje się skarżący w uzasadnieniu apelacji, a dotyczące stanu zdrowia jego bratanka, czy chęci niesienia pomocy rodzinie. Te okoliczności bowiem nie mają znaczenia przy wymierzaniu kary łącznej. Sytuacja rodzinna skazanego może być uwzględniana przy okazji wykonywania kary, ale analiza spraw jednostkowych prowadzi do wniosku, że opisywana przez skazanego sytuacja rodzinna nie jest tego rodzaju, by wymagała zastosowania przewidzianych w Kodeksie karnym wykonawczym instytucji związanych np. z możliwością udzielenia przerwy w karze czy odroczeniem jej wykonania.

Nie znajdując zatem podstaw do uwzględnienia apelacji, stosownie do treści art. 437 § 1 kpk, zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy, a skoro podniesione przez skarżącego zarzuty miały charakter nietrafnych – uznano wywiedzioną apelację za oczywiście bezzasadną.

Uwzględniając obecną sytuację skazanego w tym jego pobyt w zakładzie karnym na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych za II instancję uznając, że należności tych nie byłby w stanie uiścić.

.....

SSO Agnieszka Bobrowska SSO Bożena Majgier SSO Magdalena Mikłaszewicz

- Strączyńska